

Quasi un manifest

Cada vegada que els científics i intel·lectuals han reflexionat sobre la civilització europea, el debat ha traspassat les fronteres de la seva entitat cultural fins a fixar les característiques essencials de l'humanisme: teorètica i tècnica, tradició i revolució, diàleg socràtic i diàleg cristià, invenció poètica i invenció científica, tot considerant que la seva entitat temporal parteix de l'Hèl·lade i arriba a l'illa d'Utopia.

Cada generació hi redescobreix la curiositat d'Ulisses i la d'Erasme, la inquietud de Macbeth, de Hamlet i dels germans Karamàzov, recorre els itineraris dantescs o de Proust, es retroba en el Faust, en Càndid o en sant Francesc, revoluciona els sistemes coneguts amb Copèrnic o Comenius, cavalca el cavall de Rotllan o el de *Don Quijote*.

Cada generació europea retroba al començament del seu recorregut el nas menti-

der de *Pinocchio* i el mirall d'Àlicia, els pagesos de les faules esclaves i els bromistes de les alemanyes, s'embarca en les naus dels vikings i en les barques dels pescadors de coral, entra dins la cabana de Robinson i descendeix vint mil llegües sota el mar amb el capità Nemus.

Conèixer les obres de la millor literatura europea que les generacions d'avui i les de demà podran llegir i haurien de llegir, significa comprendre i estimar quina nova cultura evoluciona de la nostra civilització, i indicar la via d'una formació autènticament humanista de les noves generacions, fet que cal entendre com una presa de consciència total del propi passat i com una capacitat creadora d'un futur a escala humana. ◆

Aquest text forma part de la presentació del Premi Europeu de Literatura Infantil i Juvenil Pier Paolo Vergerio, concedit per la Universitat de Pàdua.

